השועל והגירית

סיפור עממי מחצי-אי קרים

שועל וגירית הלכו פעם בדרך ומצאו חתיכת בשר כבש מבושל.
אמר השועל "מה נעשה? הבשר לא יספיק לשנינו. אז למי מגיע לאכול אותו?"

ענתה הגירית "אתה, שועל, חיה חכמה. תחליט למי מגיע הבשר לפי הצדק."
"מי מאתנו מבוגר יותר יאוכל את הבשר" הציע השועל.
"ובן כמה אתה?" שאלה הגירית.
"קודם אמרי את מה גילך" ענה השועל.
חשבה הגירית וענתה "את אור היום ראיתי לראשונה כשהשמיים התחילו להיווצר מעלינו, ועל האדמה עוד לא היו עצים."
השועל נאנח קשות.
"מה קרה? מדוע אתה נאנח כל כך?" שאלה הגירית.
"בדיוק נזכרתי שבזמן הזה כמעט ונתפסתי במלכודת" ענה השועל.
לא הייתה ברירה והשועל אכל את הבשר.
שניהם הלכו הלאה.
הלכו, הלכו ורואים, על הארץ מונחת חתיכת בשר כבש מיובש.

"מה נעשה אם הבשר הזה עכשיו?" שאלה הגירית.
השועל היה כבר שבע ולא רצה לאכול, אך חבל היה לו לוותר על המציאה. לכן אמר "אולי נשכב עכשיו לישון ובבוקר יקבל את הבשר מי שחלם את החלום המעניין ביותר."
הגירית הסכימה והם נשכבו לישון. השועל השבע נרדם מיד חזק. הגירית הרעבה התגלגלה מצד לצד ובסוף קמה בשקט ואכלה את הבשר. שבעה נשכבה שוב ונרדמה עד הבוקר.
בבוקר קם השועל ואמר "הנה, גירית, ספרי את חלומך."
"לא" ענתה הגירית "הפעם תורך לספר ראשון."
והשועל התחיל לספר "חלמתי שאני נסיך ומתחתן עם נסיכה יפהפייה. ערכו לי מסיבת חתונה מפוארת עם דברי אוכל נהדרים והיין נשפך כמו מים. נהניתי מהמסיבה מאוד."
"כן" אמרה גירית "ראיתי איך אתה נהנה בחלומך והחלטתי שאחרי זה כבר לא תרצה לאכול בשר כבש יבש. לכן אכלתי אותו בעצמי!"